

A szerkesztő lakása:
Rimaszombat, Főter. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.
—
Bonyegtelen levelet nem fogadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.
—
Az előfizetés díja:
Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona
—
Tanulóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petítor ter-
fogata 12 fillér.
Bélyegdí, minden beiktatás
után 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Egy város becsülete.

Valamikor — mikor még sokat adtak arra, hogy a fogalmak megfelelő szavakkal fejeztesse ki, a nemes vármegyék gyűléseit megannyi „kis-parlament“-nek nevezte a magyar közéletnek egy alapos ismerője. Nyíltan megmondjuk, hogy e jellemző elnevezés akkor egészen találó volt. A megyék termei valóban előkészítő iskolái voltak a magasabb rendeltetésű testületekbe alkalmas tehetségeknek, a kik az öregek, a derék, néha lassu, nehézkes, de mindig okos, megfontoló öregek bölcsességének elsajátításával, megfigyelésével és követésével szerezték meg az előkészütség ama kellékeit, melyekkel aztán magasabb pályákon is üdvösen szolgálhatták a hazát.

Azok közt az előnyök között, melyeket a haladás kora közéletünkben megteremtett, — egyáltalán nem találjuk fel azt, a mi a régi kornak egyik jó szokása, erkölse volt. A derék, okos, tapasztalt öregek ma nem „vezetnek“, sőt nem is látszanak arra törekedni, hogy tapasztalt szárnyaik alatt új nemzedékeket tanítsanak egyenes utaiknak nyomát követni. A nagyzás mai napjainban kisszerűnek is tűnhetik fel, hogy mélyreható dolgoknak ily csekélységekben látjuk okait, de a társadalom figyelmes szemlélője igazat fog nekünk adni abban, hogy a tekintélyek könnyű lejáratásának, a stréberség felvirágzásának oka az, a mi magának a közdolgok intézésének erkölcsi színvonalát sem emelte, hogy alig másfél évtized alatt a „vezetés“ legnagyobb részét kipróbálatlan erők kezébe került. Az öregek közül sokan — fájdalom, nagyon sokan — kidőltek; a kik megvolnának, azok részben kifáradva, részben elkedvetlenedve húzódtak vissza, és a kis parlamentek színvonala — hivatkozunk az öregekre — ép úgy nem emelkedett, mint a nagy parlamenté.

Nem lokális jelenség ez. — hiszen ha az volna, jelentősége sem volna oly nagy, — hanem általános, melynek szemlélése bizony egyáltalán nem lélekemelő. Most csak az alkalom van meg, hogy erről elmélkedjünk, mikor végig gondoljuk a legközelebbi megyegyűlés lefolyását, mely alatt egy város becsülete részesült olyan elbánásban, a melyet hajdanában aligha szoktak meg

az ösök arcképeivel dekorált gyűlésterem hivatalos látogatói.

Védelemről nem lehet még itt szó. Tény, hogy Dobsina város háztartásában a nyilvánosság bírálata alá tartozó vagyonkezelés körül visszaélések követték el. Sőt a pro et contra elmondottak kellő mérlegelése után még azt is hajlandók vagyunk elhinni, hogy Dobsina város kárára határozott „esalás“ lett elkövetve. Magát a tényt lehet konstatálni anélkül, hogy az által bárkit is megsértenénk. Más kérdés az, hogy lehet-e, szabad-e a legkiméletlenebb szavakkal illetni nem is egy embert, hanem egy egész várost, melynek képviselőiben a konkrét esetben „Dobsina város előljárósága“ olyan keményen megsértetett? Mi azt hisszük, hogy nem.

Mi volnánk a legelső, kik elítelnék bármely előljáróságot, testületet vagy egyes embert, mihelyt a közérdek kárára elkövetett cselekmény rábizonyosodnék. Nagyon helyeselnék, ha a visszaélések korlátozására és megtorlására a társadalom jobbjai felbuzdulnak. Hiszen elégszer hangoztattuk és fejtettük ki e részben is elveinket, hogy a büntetendő tettek dívatos elsimítgatása mennyi kárára volt és van a társadalom s a közérkölesök javulásának. Irtani kell a gyomot, bárhol találjuk kiméletlenül, hanem az aztán gyom legyen, mert ahoz nem vagyunk elég gazdagok, hogy egész kertünket kipusztítsuk egy dudvaért, a melyről azt sem tudjuk, hogy hol termett tulajdonképpen.

Ilyenformának látszik nekünk a Dobsina város becsület-ügye. Abból, hogy a várost megcsalták, még nem következik, hogy a megcsalott maga is csaló legyen. És ha egyenesen — nem is a lélektan szabályai, de az anyagiasság szempontja szerint — vizsgáljuk az ügyet, úgy is lehetetlen, hogy 2500 forintnak a megszerzéseért egy egész nagyszámú, tisztességet és vagyoni jólétet élvező adminisztratív testület kockáztassa egyéniségének és városának becsületét.

A súlyos vádat kiméletlen szavakkal olyan férfiú formulázta, a ki állásánál fogva nem tart hat számot arra, hogy „tapasztalatlansága“ enyhítő körülményül fog betudatni. Mert Kubinyi Géza Gömörmegye kis parlamentjében növekedve,

immár három-négy év óta tagja országos parlamentünknek, a hol a tárgyalási módor mai elfajulása között is elegendő gyakorlatot szerezhett a közügyek bírálásának módjára nézve.

Mi azt várjuk tőle, hogy vádjait be fogja bizonyítani s akkor szívesen fogjuk üdvözölni őt, mint a korrupció bátor és tiszteletreméltó üldözőjét. De ha esetleg *tévedéséről vagy arról* meggyőződnek, hogy *félrevezettetett*, szinte ő legyen az, a ki a becsületében megsértett városnak, ott a zöld asztal mellett, elégtételt szolgáltat.

A millennium megörökítése. A szomszéd megyékben is aktualitást nyer az ezredéves emlékünnepegy megülését ügye. Legutóbb május hó 31-én Nógrádmegye közgyűlésén került napirendre e kérdés és névszerinti szavazás útján az állandó választmány javaslata fogadtatott el, mely szerint megszavaztatott: 1. Nógrádmegye monografiájának költségeire 5000 frt. 2. A Mária-Valéria közkórház építési költségeire 60,000 frt; 3. a nógrádmegyei múzeum épületére 10,000 frt; 4. a jegyzői országos árva háza alapra 5000 frt; 5. a magyarországi tanítók háza és az Eötvös-alapra együtt 5000 frt; 6. házi ipar tanműhelyekre 10,000 frt; 7. egy *Balassa-Gyarmaton felállítandó millenniumi emlékre* 5000 frt; 8. a losonezi városi kórházra 20,000 frt és 9. a losonezi polgári menedékházra 5000 frt, összesen tehát *százhuszonezer* frt. Ez a nagyszabású tervezet körülbelül megfelel azon ideáknak, melyeket e kérdésben megyénk nézve mi óhajtanánk megvalósítani. Milyen szép volna, ha Gömörmegye, mely elvégre Nógrádnál terüle're nagyobb, lélekszámra nem sokkal kisebb, azt a jóval csekélyebb összeget, melyet e célra szánt, legalább megfelelő módon tudná oly intézmények közt megosztani, a melyek igazi megörökítésre szolgálhatnak az ezredéves emlékének. Mi részünkről nem mulaszthatjuk el újból nyomatékosan hangsúlyozni, hogy e célok egyike legméltóbban csak a *Tompa-szobor létesítése* lehet. Azon kicsinyes ellenvetés, hogy a szobor létesítésének ügye most nem illetékes (?) kezekben van, komoly figyelembe annyival kevésbbé jöhet, mert egy pillanatig sem szene edhet kétséget, hogy az esetre, ha vármegyénk ez ügyben a kezdeményező szerepre vállalkoznék, a szobor létesítése körül eddigelé buzgólkodott tényezők szívesen háttérbe vonulnának s az eddig gyűjtött összeget is szívesen átengednék, a mivel

Mikor jó sokára a podgyász-vizitatio unalmas torturáján minden baj nélkül átestünk, árva lelkünket azokra a piczi gondolókra kellett bízunk, melyek itt a bércokcsit helyettesítik. Előbb egy nagy, aztán egy szűk, alig egy öl széles csatornába vittek, melynek moeskos hajjai nagy mértékben hozzájárultak ahhoz, hogy a világ egyik legszebb városa felől előre megalkotott fogalmaink jelentékeny csorbulást szenvedjenek. Ez-e az a csodás város, melyről a poéták, historikusok, művészek annyi szépet, mesést tudtak lelkünk elé varázsolni...? a hol az ifjú házaspárok mézes heteiket töltik, hol orunkat penetráns roz szag üti meg, a csatornák pedig tele vannak undort keltő piszokkal...?

Hanem azért Velencez mindezek mellett is a föld egyik legszebb s legérdekesebb városa; csak hogy azt a mi szép, a mi érdekes, ne ott keressük a csatornák piszkos hullámai között, vagy a modern idők anyagi érdeket hajhászó intézményeiben, melyek még egy árva kassai sódarnak sem tudnak megkegyelmezni, — és ne keressük az utcáknak nevezett két rőf széles síkatorokban sem, melyeknek utvesztőjében lépten-nyomon eltévedhet az idegen, hanem keressük fel azonnal azokat a helyeket, a hol az istenek laknak, repülünk át lelkünkkel néhány századot, s magunkat mintegy kiragadva a mai szibvásárszerű élet mindennapi zajából, folytassuk néma társalgást egy rég letűnt kor félisteneivel, szobráisaival, festőivel, kik lelkük leggazdagabb kincseivel oly pazarul ékesíték fel ezt a hullámokból kinőtt várost.

En azt hiszem, hogy nem eléggé művelt emberre Velence nem gyakorol felemelő hatást. Mert, a ki azt hiszi, hogy itt is úgy, mint Budapesten vagy Párisban, széles utcákat és tereket, modern izlésű házakat, mulató helyeket s a mai igényeknek megfelelő nagy városi szórakozást fog találni: vastagon csalódik; és csalódik akkor is, ha nincs meg lelkében a fogékonyság egy rég letűnt művelt társadalom örökbecsű alkotásai iránt. Az olyan ember, a ki csak szórakozni kíván: jobb, ha pénzt a

T Á R C Z A.

Birkaország.

Június 1.

Azsol-e, nemzetem, vagy már nem élsz?
Az alkotmány honvédő sánczain
Fekete-sárga zászló lengedez,
Fennen lobogtatja a bécsi kéz.

Halljátok-e, testvérim, magyarok,
A nemzeti génusz kürtzavát:
Ebredjétek, hogy késő ne legyen!
Minden rögből támadjon egy magyar!
Föl-föl a sánczra, lelkesedve!
Ragadjatok mindnyájan kezetekbe
Egy-egy piros-fehér-zöld lobogót!
Hadd lássa a világ ott a tetőn,
Lengjen, lobogjon, mint egy lombos erdő,
A szent szabadság drága levele!

Hazám, hazám, értsd meg lantom szavát!
Oroszlánnak rajzolt le mindig elmém,
Imádtalak, mint a szabad pusztáknak
Hatalmas, büszke, fenséges királyát.
Kelj fel, kelj fel, rázd meg sörényedet!
Hallasd, hallasd menydörgő hangodat!

„Haha! haha!“ . . . Ki kaczag a fülemben?
Szentéges ég, ez bécsi gúnykaczag:
„Szegény bohó, mit össze nem beszélsz!
A te hazád nem oroszlan, de birka!
Hosszú időn kipróbáltam türelmét.
Elégedett, ha fű terem a réten,
A jó fűvért gypaját növeszt nekem!“

No hát egyél, ha éhes vagy, hazám!
Nyirasd magad, te gypajás Birkaország!

Pósa Lajos.

Magyarok a tengeren.

III.

Mikor az ember neki durálja magát valaminek, aztán hosszú fáradsággal, nehéz küzdelmek árán végre elérí azt, a mi után vágyott: nem mindennapi boldogság szállja meg szívét; lelkét betölti a gyönyörűség, egész lényét átntja valami merengő kejes érzés. Így voltunk mi is, mikor megláttuk ezt a minden névvel nevezhető szépségekben gazdag s a világ összes városai között páratlanul álló, minden képzeletet felülmuló építkezési várost mintegy kinőve a tenger hullámaiból.

Madártávlatból Velencezében nem csalódtunk. Ilyennek képzeltük akkor is, mikor még másfélezer kilométernyire voltunk tőle s a szép hazai bérczek között szövőgettük ábrándjainkat a nagy világ ismeretlen tájai felől. Hanem a mint hajónk megállott — jóformán még a sik tengeren — s a gondolások egész raja körül vette a hatalmas alkotmányt, aztán kikiáltották, hogy egy utas sem távozhatik el addig, míg podgyászát a financzok meg nem vizsgálják: egy kis közönséges hazai állapot tünt föl szemünk előtt, mely teljesen kiábrándított.

Kéjuzás és fináncz! Menyegzői napon czuspáj. Az olasz financzok különben egy hajszálynira sem különböznek a mieinktől: épen olyan jó orruk van, mint a mienkeknek. Az egész hajón csak egyetlen egy kassai sódar volt, — azt is kiszagolták. Pedig a szegény sódár csak experimentálni hozta el, tulajdonosa, hogy vajjon ki bírja-e az olasz klimát? És csodálatos! a sódar oly kifogástalan épségben, oly csábító színben érkezett meg, hogy az olasz fináncz menten, egész udvariassággal lefoglalta.

Jelentékeny biztosíték nyújtának a szobor felállítása tekintetében.

Az ezredéves kiállítás helyi bizottságának ülése.

— Rimaszombat, 1894. június 2. —

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítás rimaszombati helyi bizottsága folyó hó 2-án látogatott ülést tartott a városbáza tanácstermében, melynek lefolyásáról a következő részletes tudósításban számolunk be:

Bornemisza László, a helyi bizottság elnöke, meleg szavakkal üdvözli a bizottságnak jelentékeny számban egybegyűlt tagjait, s az ülést megnyitván, a jegyzőkönyv vezetésével Dr. Kármán Zoltán biz. jegyzőt bízza meg.

Elnök ezután visszapillantást vetvén a helyi bizottságnak 1893. évi november hó 20-án történt megalakulására és az annak működésében ez idő óta felmerült mozzanatokra, részletesen fejtegeti a mai értekezlet célját, mely abban öszpontosul, hogy a helyi bizottság jövődéli célszert működésének módja és iránya meghatározassék és e végből a bizottság ügyrendjének 7. §-a értelmében megalakítsák a végrehajtó bizottság, mely az elnökön kívül az öt alelnökből, a jegyzőkből és a bizottság négy tagjából áll, s mely hivatva lesz a helyi bizottság gyűlésén elé terjesztendő ügyeket előkészíteni és a kisebb fontosságú ügyeket saját hatáskörében elintézni.

A visszapillantás során Bornemisza László elnök fölemlítvén, hogy az 1893. november hó 20-án tartott alakuló gyűlés jegyzőkönyve az ügyrend 5. §-ának intézkedése ellenére mindeddig el nem készített: felszólítandónak véli Szeless Ödön eljárt bizottsági jegyző urat ezen jegyzőkönyv sürgős betérjesztésére.

A helyi bizottság ehhez hozzájárulván, határozatba megy, hogy ez iránt nevezett bizottsági jegyző ur haladéktalanul megkerestetik.

Elnök ezután bejelenti, hogy az alakuló ülés óta a helyi bizottsághoz érkezett ügyiratokat az ügyrend 6. §-ához képest átvéven, azoknak sürgős elintézéséről gondoskodott.

Jelenti nevezetesen, hogy a miskolci kerületi bizottságnak 1127/94. sz. megkeresése érkezett hozzá a bejelentési ívek szétküldése és kitöltése tárgyában, azoknak névsorával együtt, kiknek részvételére a kerületi bizottság súlyt fektet. Ezen megkeresést haladéktalanul elintéztvén, a megye, illetőleg a helyi bizottság területén székelő főszolgabírák és polgármesterekhez szóló levelek kapcsán a bejelentési íveknek és az azok kitöltését szorgalmazó felhívásoknak az érdeklettekhez való juttatása iránt legott intézkedett.

Jelentést tett továbbá ugyancsak a miskolci ker. bizottságnak 4127/94. sz. a érkezett megkereséséről egy kiállítási alapnak gyűjtése iránt, melyből egyrészt a központi ker. bizottság és a helyi bizottságok nyernének fedezetet, másrészt szegényebb sorsú iparosok segélyeztetének a kiállításon való részvétel és annak megtekintetése céljából.

Ezen megkeresés haladéktalan elintézésében elnök a gyűjtésre szóló felhívást megfelelő számban szétküldte a megye, illetve helyi bizottság területén székelő főszolgabírák és polgármesterekhez, megjegyezvén, hogy a befolyandó összegek az adakozók névsorával egyetemben 30 nap alatt betérjesztendők.

A helyi bizottság az elnöknek ebbeli gyors és célirányos intézkedéseit köszönettel vette tudomásul. Egyszerűsöd elnök indítványára kimondott, hogy a megajánlandó, illetve befolyandó összeg tekintetében fenn tartandó, miszerint az első sorban a rimaszombati helyi biz. költségei és kiadásainak fedezésére fordíttassék.

Olvastatott ezután a miskolci ker. bizottságnak 1609/94. számú átirata a kiállítás érdekeinek megrendelések gyűjtése által való előmozdítása iránt.

Elnök tüzetesen kifejti, az átirat értelmét és jelentőségét és indítványozza, hogy az megyénk közönségének legszélesebb rétegeiben hathatósan terjesztessék, másrészt pedig magok a helyi bizottság tagjai is ragadjanak meg minden alkalmat ily megrendelések gyűjtésére, s úgy társulatos, mint magánosoknak a célbavett megrendelésekre való felbuzdítására.

Molnár József mindenben hozzájárul az elnök in-

ditványához, s azt azzal óhajtja kiegészíteni, hogy a felhívás a helyi lapokban is közöltessék a közönséggel.

A helyi bizottság elnök indítványát a Molnár József bizottsági tag által javasolt pótlással egyhangulag elfogadta.

Mint további elintézendő ügyirat, felolvastatott a miskolci kerületi bizottságnak 1924/94. számú átirata, mely mellett a megrendelések gyűjtését célzó nyomtatott felhívásokból 100 példányt szétküldés végett áttett.

Bornemisza László elnök javaslatára a helyi bizottság ezen felhívásoknak a végrehajtó bizottsághoz való áttételét határozza el, a végből, hogy a végrehajtó bizottság azokat az általa megállapítandó névjegyzék szerint sürgősen szétküldje.

Elnök ezután részletesen fejtegette a helyi bizottság további működésének módját és irányát, melyben kiválóan fontos szerep jut az ügyrend 7. §-a szerint a bizottság kebeléből választandó végrehajtó bizottságnak.

Egyszerűsöd, mielőtt a végrehajtó bizottság megalakítása foganatba vétetnék, kijelenti, hogy sokoldalú elfoglaltatása daczára nem vonakodik ugyan attól, hogy a bizottság ügyeit nagyban és egészben vezesse, mindazáltal szükségesnek és célirányosnak tartaná a végrehajtó bizottság megalakulásával kapcsolatban annak élére egy helyettes elnököt is választani. Továbbá a végrehajtó bizottság sikeres működésének egyik legfőbb biztosítékát abban látja, hogy ezen bizottság a gyors és akadálytalan összejövetel céljából a helyi bizottságnak lehetőleg itt Rimaszombatan lakó tagjaiból alakíttassék. Végül a végrehajtó bizottság egyik fontos szerveként a bizottsági előadót jelöli meg, kinek helyét megfelelő javadalmasz mellett, lehetőleg az iparügyekkel foglalkozó szakközeggel javasolja betölteni.

Szabó György, Molnár József és Groó Vilmos felszólalásai után elnök indítványait elfogadva, a helyi bizottság elhatározta, hogy a megalakítandó végrehajtó bizottság élére a megválasztandó elnökhelyettes állítja, s a végrehajtó bizottság ügyeinek előadásaira egy előadói állást szervez. A kiszemelt előadó a gyűlésen jelen nem lévén, a bizottság elnöke kérésre fel arra, hogy az előadói állás betöltése iránt intézkedjék.

Ezután a végrehajtó bizottság elnökévé, mint elnökhelyettes megválasztott Szabó György Rimaszombat város polgármestere, ugyanannak tagjaivá pedig a helyi bizottság kebeléből megválasztottak: Molnár József, Nagy Ferencz, Groó Vilmos és Törkölty József.

Elnök a jelen ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére Groó Vilmos és Etheg Károly urakat kéri fel.

Végül elnök szívélyes szavakkal mond köszönetet a bizottság tagjainak a tanácskozásban való részvételért. Groó Vilmos bizottsági tag pedig az elismerés meleg hangján fejezi ki a bizottság őszinte köszönetét annak elnöke Bornemisza László urnak, eddig kifejtett őnzetlen buzgalma és odaadó fáradozásáért és kívánja, hogy a bizottság működése a legteljesebb sikert koronázza.

Erre az elnök lelkes éltetése közben az ülés berekesztetett.

Meghívás! A rimaszombati alsófokú ipariskolában az 1893/4-iki tanévet bezáró nyilvános vizsgák — mely tanoncz munka kiállítással lesz egybekötve — folyó évi június 10-én d. u. 2 órától 5-ig, a közönségi elemi fiúiskola tantermeiben tartanak meg, melyre a t. érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja Rimaszombat, 1894. június hó 5-én. A igazgatóság.

Értesítés és meghívás.

A rimaszombati „köz. elemi fiúiskola”-ban az 1893/4-iki tanévet bezáró nyilvános vizsgák a következő sorrendben fognak megtartatni:

Június hó 10-én délután 2 órakor az ev. ref. templomban: az ev. ref. hitv. növendékek hittani vizsgája;
június hó 17-én délelőtt 9 órakor az ág. ev. templomban: az ág. ev. hitv. növendékek hittani vizsgája;
június hó 18-án d. e. 9 órakor a közs. el. fiúiskola III-ik osztályában: a róm. kath. növendékek és a II-ik osztályában: az izraelita val. növendékek hittani vizsgái;
június 19-én d. u. 4 órakor: kertészeti;
június 19-én d. u. 5 órakor: a tornászati;
június 20-án d. e. 8 órakor: az I-ső osztály;
június 20-án d. u. 2 órakor: a II-ik osztály;
június 21-én d. e. 8 órakor: a III-ik osztály;
június 21-én d. u. 2 órakor: a IV-ik osztály;

a tér kereskedőinek, mert alig akad turista, ki ezeket a barátságos kis jószágokat néhány soldiert ne óhajtáná megvendégelni.

A Márk-tér szegélyét nagy, pompás, történelmi nevezetességű épületek képezik: a déli és északi hosszabb oldalon a prokuratorok hatalmas palotája, mely 152 méter hosszú, a keleti szűkebb oldalon a mostani királyi palota (itt volt szállva nem régen Vilmos német császár) s bezárja a tért nyugaton a középkor egyik legnevezetesebb műemléke, a minden ízében művészi kivitelű Szt.-Márk templom hatalmas kupolával s teljesen külön álló száz méter magas tornyával, melynek tetejébe lépcsőzet nélkül kényelmesen felsétálhat a látogató, hogy az egész nagy terjedelmű város páratlan panorámájában gyönyörködjék.

Nem ezélem Velence műemlékeinek tüzetes leírása. Költőt csak költő, művészt csak művész ítélni meg helyesen. De egész kis társaságunk rendkívüli élvezetet talált e pompás emlékek szemlélésében s az élvezetnek némileg megmaradó emléke gyanánt szolgálhat e néhány sor, melyeknek révén lelkem most hetek múltán is visszaszáll a lagunák városába s el-mereng az ott látott dolgok felett.

Miután egy kellő időben és helyen felfedezett pilzeni sörösarnokban olajmentesen megebédeltünk, sétálgatást tettünk a grand canalison. Ez a középkori Velenceinek Erzsébet-körútja. A 15-ik századbeli paloták egész sora van itt tömött egymás mellé építve; homlokzatuk jobbra fehér isztriai márvány művészi tarkázza porfirral és szerpentinrel renaissance styllben, melybe itt-ott ó-római klasszikus elemek csúsztak be. Ilyenek a Giustiniani palota (most Európa szálló) a Fascari palota (most egy zsidó bankaré) a Cavalli, Pisani, Civran paloták, mind a lombardesca építészeti remek maradványai.

Különösen megjegyeztem magamnak a Santa-Maria Gloriosa dei Frari templomot (barátok temploma), melynek nagyszámu szobrászati és festett mtkinesei között

június 22-én d. e. 8 órakor: az V—VI-ik osztály vizsgái minden tantárgyból a közönségi elemi fiúiskola tantermeibe, melyekre a mélyen t. szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja az igazgatóság.

A közönség köréből.*)

Nyilatkozat.

66/R. 894. — A „Gömör” című lap folyó 1894. évi 22-ik számában foglalt „két gyűlés” című vezércikkében Dobsina város közigazgatása és hatósága ellen Kubinyi Géza megyebizottsági tag ur által oly vádak emeltettek, melyek teljesen alaptalanok és a valóságnak meg nem felelnek.

Szigoru vizsgálatot mi is követelünk. Kubinyi Géza urnak vádját teljes indignációval vizsgautasítjuk, kijelentvén e helyütt, hogy a törvényengedte lépéseket ellene határozottan meg fogjuk tenni.

Dobsinán, 1894. évi június 1-én.

A városi képviselőtestület megbízásából:

Szontagh Béla s. k.
polgármester.

Nikl Gyula s. k.
főjegyző.

* E rovatban nyilvános érdekű felszólalásokat díjtalanul közlünk, azonban a felelőség a beküldőt terheli. Szerk.

Hirek és vegyesek.

A hazafias költeszet egyik leghivatottabb műelője Pósa Lajos lantja a jelen politika válságai közepette sűrűn megszólal. Annak a „Magyar Hírlap” f. hó 2-ik számában megjelent egyik legszebb alkotását mai lapunk tárczájában közöljük.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Groó Vilmos kir. tanácsos, megyénk érdemeiben gazdag tanfelügyelőjét a losonezi állami képezdei igazgatótanács tagjává nevezte ki. Mi ezen kinevezést szerencsés választásnak tartjuk. — Groó Vilmos kir. tanácsos, tanfelügyelő nem új ember ezen a téren. Évekkel ezelőtt, mint a zónóvállalói tanítóképezde igazgatója évek hosszú során át foglalkozott a tanító-képzéssel. — Megyénk területén van egy néhány tanító, kik az ő iskolájából kerültek ki, s mint az ő kipróbált s jelesnek bizonyult módszereinek követői kiváló sikerrel működnek a népevelés terén. E téren szerzett tapasztalatait alkalma leendő érvényesíteni a losonezi tanítóképezdénél, a mi bizonyára emelni fogja ezen képezde szellemi nívóját.

Nagy idők tanuja. Kiscsoltói Rajólyi Miksa 48/49-iki kormánybiztos, Torna megye volt főispánja, meghalt 83 éves korában Alsó-Nyáregyházán. Hazánk legragyogóbb, majd legsötétebb korszakának volt tanuja az elhunyt, tevékeny részt vett a szabadságharcban, később pedig súlyos büntetést szenvedett Josefstadban. Első szereplése Pozsonyban volt, hová Gömör varmegye küldte fel követének. A szabadságharcban nemzetőr, majd kormánybiztos volt s 1849-ben Torna varmegye főispánjává neveztek ki. Ez évben az oroszok elfogták s Haynau őt is, mint a nemzet annyi jelesét, börtönre vetette. Az Új-épületben volt hosszú vizsgálati fogságban, azután pedig négy évi várfogságra ítélték. Rajólyi a büntetést Josefstadban ülte le s onnan kiszabadulva, birtokára vonult vissza. A kinevezés után összegyűlt országgyűlésen két ízben képviselte Gömör megye putnoki kerületét s részt vett a megye minden hazafias mozgalmában. A gömöri egyházmegyének több évig volt buzgó gondnoka. Élete utolsó éveit Borsodmegyében: Jákfalván töltötte, a közélet mozgalmait teljesen visszavonulva.

Blaha Lujza Miskolcon. Kedves emlékekkel gondolunk arra a néhány élvezetes napra, melyet a nemzet csalóánya szülővárosában, szerény körünkben töltött. Az őt sok figyelemmel körülvevő kis társaságra a művészno is igen kellemesen emlékezik vissza, de annál kellemetlenebb nyomokat hagyott hátra a szinkör helyisége, melyben a művészno alaposan meghűlt s Miskolcra érkezése után alig jászhatott, mert ágyban fekvő beteg lett. Baja — mint különösen kedvelt kezelő orvos: Dr. Kármán Aladár velünk közölte — nem volt oly komoly és súlyos mint a fővárosi lapok jeleztek, s már vasárnap az „Ingenyelők”-ben esillogtatta bájos hangját és remek játékválósokor ismétlődő zajos tapsokra ragadta a miskolci — különben bámulatos mérséklettel lelkesedő — közönséget. A művészno — mint halljuk — most már teljesen jól érzi magát, s ott fellép még a

érdekes 124 remekül faragott ülés a 15-ik századból, továbbá egy Pesaro nevű nobile síremléke, ugyanezen században élt Beregnó nevű nagyhírű művészno.

1575. a pestis a városnak 40 ezer lakóját ölte meg; e járváynak lett áldozata Tiziano is. A szerencsés megszabadulás emlékére a város nagyszerű templomot tervezett. E fogadalmi templom (Il Redentore) Palladiónak legjelesebb alkotása; egymillió hétszázezer pilótán nyugszik s föltárának vastag fehér márvány oszlopai (korinthusi oszlopok) a legnagyobbak közé tartoznak, melyeket valaha egy darabból kifaragtak. Általában a velencei nemesség a 15—16-ik században rendkívül gazdag volt. Milliőkat épített be palotáiba és templomaiba; körében éltek a világ legnagyobb szobrászai, festői, építészei s ráadásul hódító hadjárataik alkalmával mtkinesei amogy is gazdag gyűjteményét Konstantinápolyból, Egyiptomból gyarapították. A hatalmas Mark templomot s a fényes palozzo ducalet (dózsé palota) a legmagasabb művészet s mesés gazdagság hozta létre. E két épületet megközelítőleg sem lehet leírni; kívül-belül eltéved rajtok a fantázia; nem egy ember, nem is egy század alkotásai ezek. Ilyeneket hosszú idő s a művészi teremtő erők összességé hozhat létre.

De nem folytatom tovább. Bezárom emlékezetembe mindazt a szépet s igazán léleknemesítőt, a mit e középkori muzeumnak nevezhető nagy városban láttam. Hü képet e néhány papírra vetett vonásban ugy sem adhattam, de jól esik, hogy még egyszer — míg e sorokat írtam — oda képzelhettem magam abba a piszkos csatornáju városba, melyről a költők, művészek, historikusok annyi szépet és mesést tudnak lelkünk elé varázsolni, hol az ifju házaspárok mézes heteiket töltik... És elmerengene lelkem még hosszan, nagyon hosszan, — de vár a kötelesség, a munka, melyből nekem egy szemernyivel több jutott, mint sok más boldog halandónak...

Dr. Veres Samu.

pesti és bécsi orfeumokban költi el, vagy meglátogatja Nizzát s Páris caffè chantantjait, mert Velenczében elköltheti ugyan minden pénzét, de vágyainak megfelelő szórakozásban nem részesül. Az azonban, kinek művelt lelkülete rokonszenvet érez a művészet halhatatlan produktumai iránt, ki a vászonra festett vagy a márványkőbe lehelte gondolatot képes ellesni, ki előtt nem épen ismeretlenek e nevek: Tiziano, Bellini, Paolos Veronese, Tintoretto, Canova: valóban mulasztást követ el, ha módjában áll s még sem látogatja meg Velezcét.

Triesztből jövet egész éjjel nem aludtunk s már utközben jó előre elhatároztuk, hogy a délelőt a nyugalomnak fogjuk szentelni, de amint megérkeztünk a Vittoria szállóba, hol nagy későre valahogyan elhelyezkedtünk, annyira erőt vett rajtunk a vágy mielőbb színörzsinre láthatni ezt a csodálatos várost, hogy pihenés helyett nyakunkba vettük az inkább folyosóknak nevezhető szűk utcákat s pár percz múlva a Szent Márk tere lyukadtunk ki.

Szent Márk tere! Mennyi dicsőség és mennyi gyalázat tapad e pompás tér minden kövéhez.

Nem disziti e tért a keretét képező palotákon kívül semmi, nagyságban sem mulja felül a rimaszombati piacot, nincs rajta monumentum, arnyas faszor, ninesennek villanyos kandelláberai, mint a párisi Concordia-térnek, mely ilyenmü diszitményekkel pazarul van felékesítve, s mégis oly szép, oly vonzó s annyira bevésődik az ember emlékezetébe, hogy talán még a késő vén korban sem felejtí el. Aztán az a sok ezer, meg ezer galamb, apró piczi jószágok, melyek nem hogy félnének az embertől, hanem barátságosan körül röpködik, sőt elég merészek arra is, hogy a maguk módja szerint egy stanitzli kukoriczát követeljenek, rászállnak az ember vállára, karjára, fejére s egy szem kukoricza felett ott az ember tenyerén összeverekednek. Ez magában véve nem valami nevezetes dolog, de annyiban mégis érdekes, hogy a marktéri galambok etetésére szánt kukoricza egyik legkeresettebb üzleti czikke

„Tót leány“, „Piros bugyellár“, „Vereshajn“, „Czigány“ és „Falurossza“ című népszínművekben. A nap legnagyobb részét lakásán tölti s fogadja az egymást erő előkelő látogatókat. A miskolci dalárda is tisztelgett nála s meghívta a dalárda által tiszteletére rendezendő dales-télyre. Érdekes, hogy az ottani huszártisztikar küldöttsége azzal a kérelemmel járult a művésznőhöz, hogy játszik nekik egy külön előadáson, miután az eddigiekre jegyet nem kaphattak. Társalgás közben sokat emlegeti szülővárosát és magasztalja a közönséget, mely lelkesedéssel és figyelmességgel a művésznő rokonszenvét teljesen megnyerte. Orvosát, ki négy napig időzött nála, meg is kérte, hogy ismétlen fejezze ki a művésznő köszönetét a szép fogadtatásért és sok figyelemért, melylyel őt kitüntette a város közönsége, szívesen és kellemesen emlékezik vissza az itt töltött időre és újból megígérte, hogy tavasszal néhány napra ismét eljön hozzájuk látogatni. Hétfőn Pestre utazik s e hó közepén két havi pihenőre Balaton-Füreden vonul meg szép villájában.

A diadal ünneplése. A rimaszombati dalárdát — azon alkalmából, hogy a finnei versenyről győztesen tért haza — közönségünk valóságos elhalmozta a szeretet és elismerés ösztöne jeleivel. A jövő vasárnap — június 10-én — délután a rimaszombati polgári olvasókör, az egyet nyári helyiségében mulatságot rendez a dalárda tiszteletére, melyet egyenként és együtt a jelzett nap délutánjára vendégeül hívott meg a polgári olvasókör. A mulatság ára fejenként 1 frt lesz s benne részt vehet a polgári olvasókör minden tagja. A dalárda azért ha vendég lesz is, úgy hisszük, szívesen fog egyet-kettőt dalolni a szíves házigazdák gyönyörűségére.

Nőegyleti közgyűlés. Rimaszombat és vidéke jótékony nőegylete évi közgyűlését folyó hó 17-én d. u. 2 órakor fogja megtartani a rimaszombati takarékpénztár tanácsstermében. — Az összehívó körözüvényt Bornemisza László úrnő, a nőegylet elnöke már szét is küldötte s egyszersmind megküldte a tagoknak az egyesület 1893-94. évi számadásairól szerkesztett kimutatást is.

Baksay-alapítvány. Egyik szép mozzanata lesz a Baksay István ötvenéves tanári jubileumának az, hogy — mint már említettük is — a jeles tanár volt tanítványai az ő re.ét viselendő alapítványt tesznek a rimaszombati egyes. prot. főgymnasiumnál. Ez alapítványra már nagyban folytak be az adakozások Terhes Pál ref. lelkészhez, a jubileumi végrehajtó bizottság pénztárnokához. Eddigelé a következők járultak az alapítvány létesítéséhez: Samarjay János 10, dr. Szabó Samu 10, Molnár József ügyvéd 10, Nagy Ferencz városi főjegyző 5, Terhes Pál ev. ref. lelkész 5, Instítórisz Endre ügyvéd 5, Kubinyi Aladár 10, Lengyel György 5, Tomesányi László 5 dr. Rárósy Gyula 5, id. Badinyi Gyula 5, Henvei Kálmán 5, Lengyel Samu 5, Fülep Benjámin 5, Dapsy József 10, Pongrácz Pál 2, Medveczky Sándor 5, ifj. Badinyi Gyula 5, dr. Szabó Károly 5, Lukács Géza 5, Farkas Abrahám 10, ifj. Süteő István 6, Széplaky Lajos 10, dr. Marikovszky István 5, id. Gasko János 5, dr. Zehery István 2, dr. Fornéth Gyula 2, Bányay Ferencz 2, Abonyi Károly 2, Csillag Mór 1, Rnyai József 2, dr. Löcherer Tamás 5, Rónai Gyula 2, ifj. Róth Lajos 1 id. Lévai István 2, Szűgyi Zsigmond 5, Hubay Miklós 3, Tibélyi László 1, Szakali Vincze 3, Baksay Dezső 5, dr. Kármán A. Ernő 2, Lőrinczy György 2, Szabó Károly földbírtokos 5, Kern Adolf 2, Percz Samu 2, Manzel József 2, Varga Lajos 2, Paezek Emil 2, Kemény Bertalan 4, Kalla Géza 2, Zehery László 2, Törköly József 1, Suhajik Péter 1, Benyo Béla 2, Vozáry György 3, Vozáry Béla 1, Hamaliár Lajos 10, Pál Ferencz 1, dr. Kármán Zoltán 2, Bodrogközy Zoltán 1, Jakovecz Lajos 1 frtot (Folytatjuk.)

Meghívó. A rimaszombati kisedővő-intézet javára folyó 1894. évi június hó 17-én a „Széchenyi-kert“-ben nyári mulatság tartatik, melyben a szétküldött meghívó szerint az intézeti kisedők szavallása, társasjátéka és táncmulatsága fog a pártoló közönségnek élvezetet nyújtani. Bemeneti díj 20 kr. — Kezdeté délután 3 órakor. Esős vagy más alkalmatlan idő esetében a mulatság következő vasárnapra fog halasztatni.

Gyorsíró-verseny. A helybeli főgymnasium gyorsírókora ez idén is több rendbeli más-versenyt tartott. Sárkány Imre tanár-elnök és a bíráló bizottság egybenhangzó véleménye alapján a díjak következőleg osztatnak ki: *I. A kezdőknek.* Az első foknál (mérsekelt gyorsaságú diktátum), az első díjak Bódogh János tanár által kitűzött 10 koronát, Ruzskay István V. oszt. tan., a második díjat (Gyorsírási Lapok, Gyorsírási Közlöny 1—1 évfolyamát és egy ezüst mellűt) Neumann Aladár VII. oszt. tan. nyerte. — *A második foknál* (lassabban diktált szöveg) az első díjat (6 koronát) Szalay Tivadar VII. oszt. an., a második díjat (Gyorsírási Lapok, Budapesti Gyorsíró egy-egy évfolyamát és vitairási tankönyvet) Habán Mihály VI. oszt. tan. nyerte. — *A correct stenogrammok versenyénél* az első díjat (Gyorsírási Lapok 2, Budapesti Gyorsíró 1 évfolyamát, ezüst mellűt) Balázs Lajos V. oszt. tan., a második díjat (Gyorsírási Közlöny 1 évfolyamát, vitairási tankönyvet) Instítórisz Endre VII. oszt. tan. nyerte. Szorgalmáért megdícsértetett: Jávorszky Imre VII. oszt. tan. — *II. A haladóknál.* *Parlamentáris diktátum* (percenként 160 szótag), az első díjat (10 koronát) Glatter Béla VII. oszt. tan., a második díjat (6 koronát) Sramko Loránd VII. oszt. tan. nyerte. — *A bölcselmi diktátumnál* a díjat (Gyorsírási Lapok, Budapesti Gyorsíró, Gyakorló Gyorsíró 1—1 évfolyamát) Schein Bertalan VII. oszt. tan. nyerte. Szorgalmáért megdícsértetett: Lehoczky Márton V. oszt. tan. — A díjak a június hó 24-én tartandó évzáró ünnepélyen fognak kiosztatni. — Wiesinger Frigyes, a gyorsírókör ifjusági elnöke.

Vegzetes veszekedés. Kovács Kótai András hangonyi cigány a mult heten sógorával civakodott. Egyik szidalom a másikat követte, s a sógor dühében főbe ütötte Kovács Andrást oly szerencsétlenül, hogy ez kapott sebében másnapra meghalt a helybeli közkórházban.

Baleset. Baka József harkási lakos a bányában kötörés közben a magasból véletlenül a mélységbe zuhant és súlyos sérüléseket szenvedett, melyekkel beszállították a helybeli közkórházba.

Szünidei rajtanfolyam. A vallás és közokt. m. kir. miniszter az ipariskolákban már alkalmazott vagy alkalmazandó rajtanfolyamot kiképezte az előző tanévi nagy szünidőre 90 frtnyi államségély élvezete mellett, két havi rajtanfolyamot szervezett. Ezen tanfolyam a budapesti áll. középipariskolában fog megtartatni. Részt vehet-

nek polgári iskolai és középtanodai rajtanfolyamok, kik az egyes iparágak szerkezeti részeit tanulmányozni akarják és oly népiskolai tanítók, kik a rendkívüli rajtanfolyamot az előző években jó sikerrel végezték. A felvétel iránti: szabályszerűen felszerelt kérvények f. hó 15-éig bezárólag a kir. tanfelügyelői hivatalhoz terjesztendők be.

A rimaszombati polgári olvasókör által kibocsátott 5%-ot jövedelmező, egyenkint 10 forint értékű házföldi kötvényekből újabban a következő értékek jegyeztek: Molnár József 15 drb kötvény 150 frt, Lengyel Samu 10 drb kötv. 100 frt, Dr. Lichtschein Adolf 3 drb kötv. 30 frt, Kohn Albert 1 drb kötv. 10 frt, id. Kálmán Fritzes 3 drb kötv. 30 frt, Adám Markusz 2 drb kötv. 20 frt, Blau Vilmos 2 drb kötv. 20 frt, Pálkovács István 2 drb kötv. 20 frt, Paizs Lajos 10 drb kötv. 100 frt, Weisz Sámuel 2 drb kötv. 20 frt, az eddig kimutatott 423 kötvény 4230 frt, összesen 4730 frt. — Rimaszombat, 1894. június hó 6-án. Rónay Gyula, pénztárnok.

A triesti általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) folyó évi május 10-én tartott 62-iki közgyűlésén terjesztettek be az 1893 évi mérleget. A zárszámadási jelentésből látjuk, hogy a társaság *életbiztosítási díjtartaléka* 1893. évi december hó 31-én 39.757.609 forint 91 krra emelkedett, míg kár- és nyeresémi részesülési tartalék ezimén 1.060.020 forint 07 kr. vezetettett új számlára elő — 1893. december 31-én az érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 162.807.927 forint 73 krra emelkedtek; az életbiztosítási ágban az év folyamán bevett díjak 6.715.576 forint 28 krt tettek — *A tűz- és szállítvány-biztosítási ágban* a díj- és illeték bevétel 10.388.780 forint 65 kr. volt, miből 2.729.196 forint 46 kr. mint díjtartalék és 996.191 forint 01 kr. mint kártartalék lett minden tehertől menten a jövő évre átvitelve. Az 1893. decz. hó 31-én érvényben volt biztosításokért a jövő években esedékesé váló díjkötelezvények összege 29.399.787 forint 58 krra emelkedett. Károkrét az 1893-ik évben 9.302.328 forint 93 krt fizettek ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 262.401.706 forint 51 krra igen is tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből *házára* 49.265.865 forint 80 kr. esik, melyet a társaság 154.321 káresetben fizetett. — Az értékpapírok árfolyam ingadozása fedezetére alakított tartalék 1893. december 31-én 1.190.544 forint 33 krt tett ki, da-zára annak, hogy a sorolás alá eső és a névértékükön beváltható értékpapírok esakis névértékükön vétettek fel a mérlegbe, míg a nyereség tartalék alapszabályszerű mérvében, a részvénytőke fele összegében, vagyis 2.625.000 forintban, az ingatlan tartalék 1.289.450 forint 92 krra összegben, s végre a kétes követelések tartaléka 80.000 forinttal fentartatott. — A társaság biztosított alapjai az idei áttalalások folytán 49.162.470 forint 81 krról 54.990.003 frt 34 krra emelkedtek és következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések	8.747.260 frt 73 kr.
2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök	3.909.510 frt 96 kr.
3. Állampapírokra adott kölcsönök	36.170 frt 92 kr.
4. Értékpapírok	34.450.046 frt 52 kr.
5. Tárca-váltók	528.064 frt 60 kr.
6. Folyó számlák (Adósok a hitellezők kötelezéseknek levonásával)	1.214.319 frt 82 kr.
7. Készpénz az intézeteknél és bankoknál	2.429.629 frt 79 kr.
8. A részvényeseknek biztosított adós levelei	3.675.000 frt — kr.
	0. é. 54.990.003 frt 34 kr.

Ezekből több mint 15 millió magyar értékre esik. — Az elért 812.185 forint 13 krra tiszta nyeresémből a társaság osztaléku részvényenkint 120 forintot aranyban, vagyis 300 frankot fizet.

Felelős szerkesztő: Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN

Magan-hirdetések.

HENNEBERG & Co. (es. kir. udvari szállító) selyemgyára ZÜRICHBEN, a privátmegrendelők lakására közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen sima, esikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordultával küldetnek. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Hirdetmény.

155. szám. — Alulírott kiküldött végrehajtó, az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbíróság 533. számú végzése által **Fischer Berthold** javára **Stelkovics László** alsóhangonyi lakos ellen 193 frt 65 kr. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás foganatosítása alkalmával bíróság lefoglalt és 350 frtra becsült takarógép, ló és gazdasági eszközökből álló ingóságok 193 frt 65 kr. tőke, ennek 1894. év február hó 1 napjától járó kamatai 29 frt 70 kr., megállapított eddigi 1 frt. ellen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladatnak.

A raktár tulhalmozottsága miatt

ENGEL ADOLF

rőfös- és divatáru-kereskedésében Rimaszombatban, főtéren, saját házában,

a raktár tulhalmozottsága miatt a mult évről felmaradt francia battisztek, atlasz-szateinek, mosó toillek, ugy-szintén maradék szövetek és darab-áruk

mélyen leszállított áron elárúsíttatnak.

A mélyen tisztelt hölgyközönség felkértek a kedvező alkalom felhasználására s szükségletének olesó áron való beszerzésére.

A n. é. közönség előzékeny kiszolgálásban részesül.

Kedvező alkalom!

Mélyen leszállított árak!

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíróság 876. sz. kiküldést rendelő végzése folytán Alsó-Hangonyon leendő eszközzésére 1894. évi június hó 15-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kifizetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Rimaszécsen, 1894-ik évi május hó 31.

Salamon Béla, kir. bíróági végrehajtó.

Ügyfeleim s a jogkereső közönséggel tisztelettel tudatom, hogy

ügyvédi irodám

Andrássy-ut 3. szám alatti (Kir. Törvényszék mellett) házámba tettem át.

Rimaszombat, 1894. május 23.

2—3 Instítórisz Endre, ügyvéd.

Egy jó karban lévő

fedeleles kocsi

Gesztetén jutányos áron eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető Szakali János tisztartónál. 2—2

Birtokbérlet.

Özvegy Ujházy Tivadarné született Malatinszky Irma osgyáni tagosított

birtoka,

mely áll 175 kat. hold szántóföld, 45 kat. hold rét, 320 kat. hold legelőből, a megfelelő gazdasági épületekkel több évre bérbe kiadó.

Értekezhetni a tulajdonosnővel.

Rimaszombat, Kossuth-utca 3. szám.

1—3 Ujházy Tivadarné.

Birtokeladás.

Gömörvármegyében, a rimaszécsi vasuti állomáshoz fél órányira:

1. **Susa** község határában: szántóföld rét és erdőből álló tagosított birtok . . . 573 hold.
2. **Csobánka** pusztán: föld, rét, kerülő-lak 35 hold.
3. **Harmacz** község határában: rét egy tagban 78 hold.

Összesen: 686 hold,

épületekkel, marhával s teljes gazdasági felszereléssel, esetleg a folyó évi összes terméssel is szabad kézből eladó.

Értekezhetni Bronts István tulajdonossal Rimaszombatban. 2—3

